

Συναξάριον.

*Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων
τῶν Ἁγίων Ἰουλίου Πρεσβυτέρου καὶ Ἰουλιανοῦ Διακόνου τῶν ἐξ Ἀθήνης.*

Δὺ ἀς αὐταδέλφων πυρπολουμένη ζήλω,

ἐξ Ἑώας εἰς Δύσιν Χριστὸν καταγγέλλει.

Ἐνεακαιδεκάτῃ ἄνδρας ἀγακλέας κυδαίνω

Οὗτοι, ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς νήσου Αἰγίνης. Ἐγεννήθησαν· ὁ μὲν Ἰουλιανὸς τῷ 319 μ. Χ., ὁ δὲ Ἰούλιος τῷ 330 μ. Χ., ἐξ εὐπόρων καὶ εὐσεβῶν γονέων, ἀνατραφέντες ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου. Ἐτυχον ἐπιμελημένης παιδείας, σπουδάσαντες ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Ἀθήναις, ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου. Ἐπανακάμψαντες εἰς Αἴγιναν, τρωθέντες ἐξ ἱεροῦ πόθου, ἀπεφάσισαν ὅπως, κηρύξωσι τὸν Χριστὸν τοῖς ἔθνεσιν. Ὅθεν, λαβόντες ἀποστολικὰς ῥάβδους, παρέδωκαν ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ, δι' οὗ ὠδηγήθησαν εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν κλεινὸν ἄστυ. Ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος, ἐχειροτόνησε, τὸν μὲν Ἰούλιον πρεσβύτερον, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν διάκονον. Κεκοσμημένοι τῇ τῆς ἱερωσύνης χάριτι ἐξῆλθον εἰς ἄγραν ψυχῶν. Ἐν Κορίνθῳ κηρύττοντες ἐν δυνάμει προῦκάλεσαν τὴν μὴν τῶν ἀρειανῶν, οἵτινες ἐπεδίωξαν τὴν θανάτωσιν τούτων. Οἱ Ἅγιοι, χάριτι θεῖα διαφυλαχθέντες ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, ἐσχόλαζον ἐν ἀσκήσει καὶ προσευχῇ. Τῷ 377 μ. Χ. ἀνεχώρησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Κύριος ὁμοῦ ὠκονόμησεν ἄλλως, καὶ κατ' ἄγνωστον τρόπον, εὐρέθησαν οὗτοι εἰς τὰς παραδουναβίους χώρας κηρύττοντες Χριστὸν ἐν Βοημίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ. Ἐν τινὶ κώμῃ ἡλευθέρωσαν νέον τινὰ ἐκ δαιμονίου, ὁδηγήσαντες πλήθη εἰδωλολατρῶν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Τῷ 379, ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ ὀρθοδόξου Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, οἱ αὐτάδελφοι ἔρχονται εἰς τὴν Ῥώμην, ἔνθα προσκυνήσαντες τοὺς τῶν Μαρτύρων ἐν κατακόμβαις τάφους, ἔλαβον γραπτὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Θεοδοσίου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Δαμάσου Ῥώμης εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, ὅπως ἡλευθέρως περιοδεύωσι τὴν αὐτοκρατορίαν, κηρύττοντες τὸν Χριστόν. Ἐπεδόθησαν εἰς τὴν Ἰδρυσιν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀνέγερσιν ναῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ναβάρας, τῆς Λομβαρδίας, τῆς Ἑλβετίας καὶ τοῦ Βορείου Τυρόλου. Εἰς τὴν Μπρέμιαν τῆς λίμνης Ματζόρε οἱ Ἅγιοι ἐτέλεσαν θαῦμα συγκολλήσαντες ἀποκοπὴν δάκτυλον ξυλουργοῦ τινός. Συνολικὰ ἐκτίσθησαν ὑπὸ αὐτῶν ἑκατὸν ἐκκλησίαι. Περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου αὐτῶν, οἱ Ἅγιοι ἤχθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως διέλθωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς των ἐν ἡσυχαστικῇ μονώσει. Διὸ καὶ ἀνεχώρησαν· ὁ μὲν Ἰουλιανὸς εἰς τὸ Γκοτσάνο τῆς λίμνης Ματζόρε, ὁ δὲ Ἰούλιος εἰς τὸ Κούσιον τῆς λίμνης Ὅρτα. Εἰς τὸ ἀκρωτήριον Κάζαρι, τῇ προσευχῇ ἐν κλινῇ γονάτων, ἐπὶ σκληροῦ βράχου τοῦ Ἁγίου Ἰουλίου ἀνέβλυσεν πηγὴ ὕδατος, φέρουσα τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα ἄχρι τοῦ νῦν. Ἐτερον θαῦμα ἐτέλεσεν, περιπατήσας ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὡς ἐπὶ ξηρὰν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς ἐρημικὴν βραχονησίδα, ἣτις κατωκεῖτο ὑπὸ ποικίλων θηρίων, ἐρπετῶν καὶ ὀφέων, ἅτινα θαυμαστῶς ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου, τῇ χρήσει τῆς ῥάβδου του.

Οἱ Ἅγιοι ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ· ὁ μὲν Ἰουλιανὸς τῇ 7ῇ Ἰανουαρίου τοῦ 391, εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν, ὁ δὲ Ἰούλιος τῇ 31ῇ Ἰανουαρίου τοῦ 401, εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν. Τὰ δὲ λείψανά των

ἀπόκεινται τεθησαυρισμένα ἐν Ἰταλίᾳ, μέρος δὲ τούτων ἐδωρήθη τῇ νήσῳ Αἰγίνης, εἰς τὸν Ναὸν τῶν Αἰγινητῶν Ἀγίων.